

Het Rijke Vlijmense Wielerleven

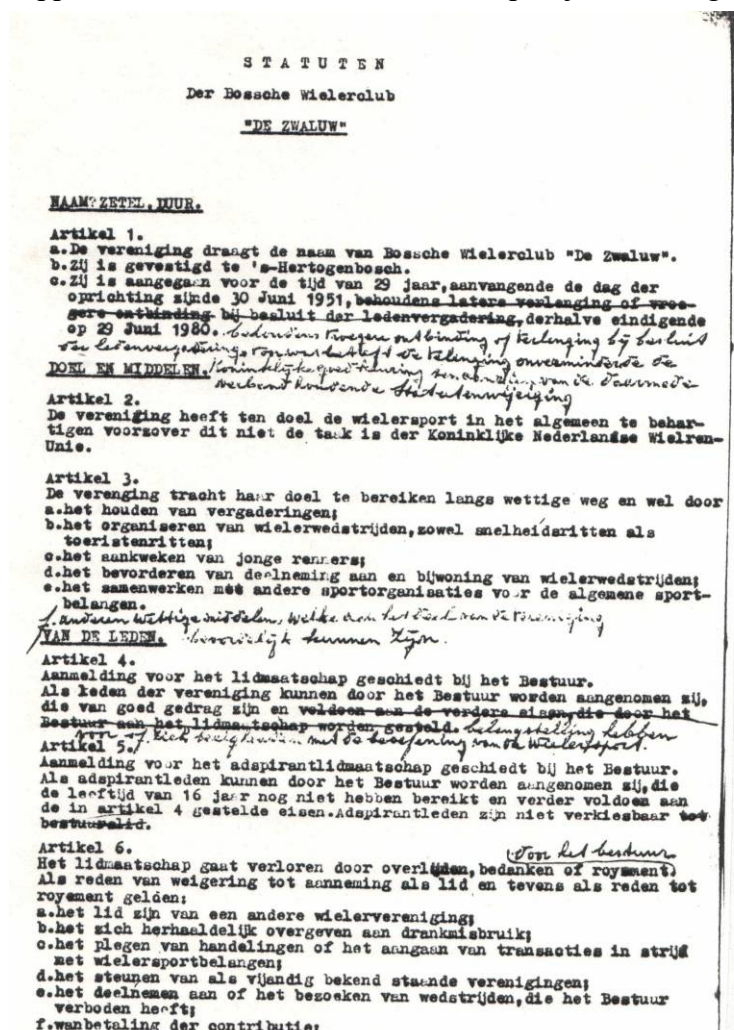
1951 – Het ontstaan van wielierclub de Zwaluw.

Tijdens de tweede wereldoorlog verdwenen de Bossche wielierclubs Swift en Unica en daarmee ook hun combinatie S.U.C. van het toneel. Al deze verenigingen werden in 1941 ontbonden. Na de capitulatie van Duitsland ontstonden in de buurt van Vlijmen vier wielierclubs: in Sint Michielsgestel WC De Meijerij (1947), in Oss OWC De Komeet (1948), in Den Bosch RKBWC Gerrit Schulte (1948) en in Waalwijk WC Olympia (1949).

Op 30 juni 1951 werd Den Bosch verblijd met nog een tweede wielervereniging. Het traditionele heibeltje op een van de trainingsavonden van BWC Schulte op het trainingsparcours in de Engelse polder ontaardde in een enorme vechtpartij tussen bestuur, renners en supporters. De aanstichters van de knokpartij bleven ongestraft, waarna een zevental renners

besloot de Bossche Wielerclub te verlaten en zelf een wielierclub op te richten. En zo werd in het schuurtje van de familie Toebak in Engelen, waar deze renners zich omkleedden, de Bossche wielierclub De Zwaluw een feit.

Oprichter
en eerste
voorzitter
van
wielervereni-
ging de
Zwaluw
Henk Briek

Henk Briek, die in 1948 na het grote succes van Gerrit Schulte op het wereldkampioenschap achtervolging in Amsterdam (Schulte won in het Olympisch stadion van de onklopbaar geachte Fausto Coppi) ook al de RKBWC

De eerste Statuten van de Bossche Wielerclub de Zwaluw (part.coll.)

veldwachter op, gooide zijn fiets als versperring dwars over de weg en wilde de renners aanhouden. Daarvoor waren de manschappen echter te snel en dus werden er dan maar rondjes in Ammerzoden of Hedel gereden. Wat later werd er gelukkig weer toestemming gekregen om in Engelen te trainen, maar dit moest ter herkenning wel verplicht met een rugnummer gebeuren. Het eerste clubhuis van de vereniging was Café den Brouwer in Engelen.

De eerste jaren merkte de RKBWC Gerrit Schulte nog niet al te veel van de BWC De Zwaluw. Pas in 1954 toen de De Zwaluw officieel erkend werd en zich aansloot bij de KNWU werd de concurrentie voelbaar! Zo gingen in 1954 om en nabij de 40 actieve leden, het merendeel Bossche renners, van Gerrit Schulte over naar De Zwaluw. Jan van Gils uit Boxtel was de eerste licentiehouders bij De Zwaluw. Alhoewel 'De Zwaluw' nog tot in de eind zeventiger jaren officieel de 'Bossche' wielclub (BWC) bleef heten, bleef het niet lang een echte Bossche club. Omstreeks 1955 verhuisde het secretariaat van de Zwaluw via Dorus van Dal naar Nieuwkuijk, om vandaar uit langzaam aan 'Vlijmens' te worden.

Gerrit Schulte opgericht had, koos de kant van de opstandelingen en werd de eerste voorzitter. Hij moest het zien te stellen met de volgende 'dissidenten': Lambert Toebak, de gebroeders Louis en Jo en neef Gijs Pardoel, K. v/d Heuvel, Stehman en van Willigen. In de prijzenkast van Henk Briek (zelf oud-renner) hing een zilveren lauwertak met daarop als inscriptie 'de Zwaluw', en dit werd de naam van de nieuwe vereniging.

Naar aanleiding van de gebeurtenissen had de veldwachter van Engelen ondertussen op last van de Burgemeester alle trainingen op het Engelse poldercircuit (dat liep over de Maasdijk tussen Bokhoven en Engelen, door Engelen, en parallel aan de Maasdijk terug naar Bokhoven) verboden, maar dat weerhield de 'dissidenten' er niet van toch te trainen. Echter, na enkele rondjes dook de

Twee van de vechtersbazen, die aan de basis stonden van wielclub de Zwaluw, links Louis Pardoel en onder Lambert Toebak. Of de verwonding van Louis het gevolg is van de vechtpartij of van een val is onbekend. (part.coll.)

De eerste foto van een team van wielclub de Zwaluw, hier aan de start van het Nederlands Clubkampioenschap in Wijk bij Duurstede in 1955. Een clubtrui was er toen nog niet. V.l.n.r. Grad van Baardwijk, Bart van de Ven, J. Leyten, Lambert Toebak, bestuurslid Stolzenbach, Louis Pardoel, Mari Hagelaars en voorzitter Piet Libregts. (Archief Frank Libregts)

De Vlijmense wielclub groeide binnen enkele jaren uit tot een geducht wielerbolwerk. Naast uiteraard alle door de aangesloten renners individueel behaalde resultaten werden er ook als vereniging grote successen gevierd. In 1959 werd in Olympia's Ronde door Nederland niet alleen individueel, maar ook het ploegenklassement gewonnen.

Het bestuur van wielclub de Zwaluw in 1961 (10-jarig bestaan): v.l.n.r. Rien van de Berg, Harrie van de Berg (penningmeester), Dorus van Dal (voorzitter), Piet Engelen (secretaris) en Tinus de Groot. (Archief Frank Libregts)

En nadat in 1977 in de amateurcategorie al het Nederlands Clubkampioenschap was gewonnen, werd in 1979 de kroon op het werk gezet door het behalen van het Algemeen Nederlands Clubkampioenschap.

In 1982 beleefde de vereniging een volgende hoogtepunt. Vanwege het gestaag toenemende verkeer in en rondom Vlijmen werd trainen in de Engelse polder een steeds hachelijkere onderneming. Zeker voor de jeugd. Met de opening van een voor het verkeer afgesloten wielercours ging een jarenlange grote wens van de Vlijmense wielervereniging uiteindelijk in vervulling.

bleef echter ook niet lang als zodanig bestaan. In 2000 werd er opnieuw gefuseerd, ditmaal met de oude rivaal de Windmolens uit Geffen, en zag de nieuwe vereniging Team Brabant 2000 het licht. Daarmee bestaat er eigenlijk geen echt Vlijmense wielervereniging meer, want Team Brabant 2000 is een wielervereniging die de hele streek (Langstraat, Meijerij, Land van Heusden en Altena) bestrijkt.

Begin jaren 90 van de vorige eeuw zakte de organisatie wat in. In 1995 werd er gefuseerd met het Drunense Presto, en daarmee verdween de naam van het Vlijmense de Zwaluw uit wíelerland. De nieuwe vereniging, de Antilopen geheten,

Bronnen :

- Archief Jan van de Doelen.
- Archief Frank Libregts.
- www.teambrabant2000.nl